

Mircea Ignat, *Necropolele tumulare din zona Rădăuți în cadrul lumii traco-getice (sec. VII-V a. Chr.)*, Editura „Cetatea de Scaun”, Târgoviște, 2006, 128 p., XIX pl.

Unul dintre puținii arheologi din Moldova, dacă nu chiar singurul care mai efectuează săpături în necropole tumulare, arheologul și profesorul universitar Mircea Ignat a valorificat rezultatele cercetărilor sale din zona Rădăuți într-o recentă monografie. După ce a publicat săpăturile din necropole și morminte din epoca bronzului și începutul epocii fierului, atenția sa s-a îndreptat, de această dată, spre monumentele similare din intervalul secolelor VII–V a. Chr. La începutul monografiei sunt prezentate succint necropolele de la Vicovul de Sus, Satu Mare și Volovăț, publicate anterior. Partea cea mai consistentă a lucrării este reprezentată de tumulii funerari cercetați arheologic în apropierea cătunului Codru (oraș Cajvana, jud. Suceava). La punctul „Dealul lui Borodea”, autorul a efectuat săpături în 14 tumuli construiți din argilă, pietriș și bolovani, în care, uneori, pe paturi de pietre de râu se aflau morminte de inhumație, incineratie, ori schelete reînhumate, sau oseminte provenite de la sacrificii umane. Ca obiecte de inventar au fost depuse cu ofrande sau ca ofrandă vase ceramice și arme, care au fost discutate într-un capitol special. Necropola de la Cajvana, ca și cele de la Satu Mare și Volovăț, au fost datate între anii 650–550 a. Chr., ridicându-se întrebarea pentru care motiv, în titlu, apare secolul al V-lea, întrucât

niciun mormânt, tumul sau necropolă nu aparțin acestui secol. Autorul atribuie necropolele de la Cajvana, Vicovul de Sus și Volovăț grupului podolo-moldav, ce cuprinde necropolele din vestul Podoliei, ținutul Hotinului, Bucovina, nordul Basarabiei și zona din jurul Depresiunii Rădăuți. În capitolul al VI-lea, consacrat grupului podolo-moldav, în contextul descoperirilor hallstatiene târzii din spațiul carpato-dunărean, autorul observă fărâmițarea culturală de la sfârșitul primei epoci a fierului din Moldova, unde se constată existența grupului podolo-moldav, grupul Bârsești și un grup cultural stabilit de către autor sub numele Huși-Suruceni, și care mai are nevoie, după opinia noastră, pentru omologare, de sprijinul unui număr mai mare de descoperiri pentru a fi acceptat de către specialiști.

Interpretările autorului privitoare la vestigiile descoperite, în special la Cajvana, atribuirea lor grupului podolo-moldav și încadrarea acestuia în spațiul cultural traco-getic, constituie o însemnată contribuție referitoare la cunoașterea hallstattului târziu de la răsărit de Carpați, perioadă care mai are nevoie de cercetări arheologice suplimentare.

CONSTANTIN ICONOMU